

Českej sen

Z nebe padaj prachy.

Zatlouct dveře sousedům!

Padla

Vypadli už z kanclu.

Sic!

Slavata a
Martinic.

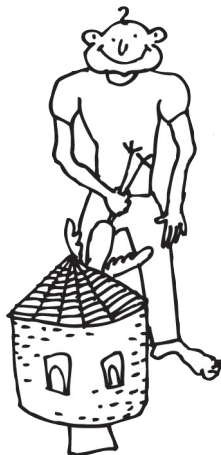

Múza

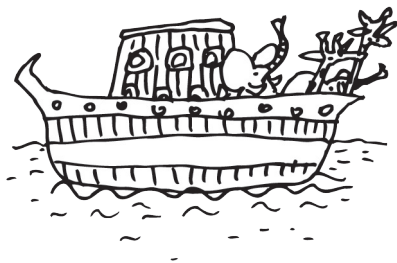
V tvrdých krocích
krizového náměstka
inspiruje
bičující nevěstka.

Unijní politika

S pusou od medu
strkat ptáka do úlu.

Špatný den

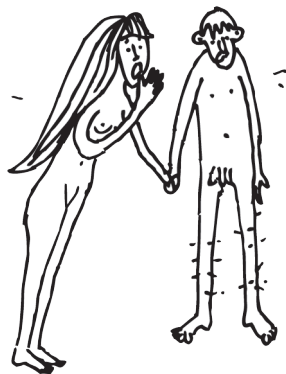

Vzbudilo tě sílící šplouchání.

Noe odplul.

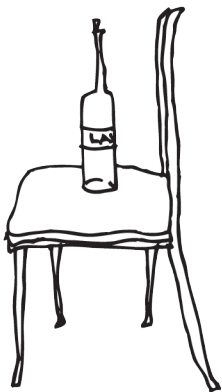
Láska II

Má tě v moci.
Světlo oslepí toho,
kdo vyjde ven po nemoci.

Trest

Přestože jsem tužil, Adame, jak to dopadne, věřil jsem v zázrak tvé vůle. Stvořil jsem tě však jako zvědavého a vybavil jsem tě svobodou možností. Budeš potrestán jejich nekonečnem.

V klidu

Vynáším židle na zahradu.
Od západu se ženou mraky.
Jednu lahvinku stihneme.

Kustod

Zemřel majitel jedné z největších soukromých sbírek umění, věnující se známé i neznámé historii lidstva. Jeho kustod stejně jako dřív pokračoval v péči o drahé předměty. S obavami. Potomky, kteří by se měli majetku ujmout, nikdy nezajímala systematika předmětů. Spíš jejich cena. Cenu však určuje komplexnost sbírky. Souvislosti.

Starý kustod seděl v ústřední místnosti. Před ním nejvzácnější exponát. Vybroušený krystal, mnohokrát ztracený a znovu nalezený. Krystal vezoucí se na Arše a vybroušený dávno předtím. Krystal zachycující běh času mnohých panovníků. Jeho držitelů. Kustoda prostoupila melancholie z poznání, že sbírka brzy zanikne. Jeho sbírka, kterou spoluvytvářel a doplňoval celý život. Obrazy mistrů, kteří v barvách vyjádřili intuitivní pochopení světa, své city a vize, budou zničeny. A nejen obrazy. Krystal bude znovu ztracen.

Kustod otevřel okno do podzimního večera. Psi ještě nic netuší. Ve spadáném listí něco šustí. Asi prchající myš. Pro nízkou oblačnost není vidět hvězdy. Má vůbec smysl budovat něco, co zanikne? Zmizí okamžiky lidských osudů zachycené v kráse. S povzdechem zavřel okno. Představení pro zasvěcené diváky je u konce. Zbývá zatáhnout oponu.

...pokračování v knize